

7 дни счетоводство и данъци: **Какво ново?**

Дата: 06 април 2020 г.

Мисъл на деня:

"Не е срамно и не е вредно да не знаеш. Никой не може всичко да знае, а е срамно и вредно да се преструваш, че знаеш нещо, което не знаеш." - Лев Толстой

Становище на НАП по прилагане Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, свързано със сроковете по ДОПК и материалните данъчни закони

На извънредно заседание на 23.03.2020 г. Народното събрание прие Закон за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13.3.2020 г. (ЗМДВИП), който бе обнародван с ДВ, бр. 28 от 24.03.2020 г. Съгласно § 52 от същия, законът влиза в сила от 13 март 2020 г., с изключение на чл. 5, § 3, § 12, § 25 – 31, § 41, § 49 и § 51, които влизат в сила от деня на обнародването на закона в „Държавен вестник“, и се прилага до отмяна на извънредното положение.

I. Цел на закона

Целта на така приетия закон от една страна е да се възпрепятства разпространението на COVID-19 чрез въвеждане на мерки за социална дистанция като се ограничи физическото присъствие на повече хора на едно и също място, и в същото време да се облекчат в тази връзка неблагоприятните последици, които биха настъпили за лицата в следствие на изтичане на срокове, които водят до преклудирание на права или пораждаване на задължения за тях. От друга страна се цели осигуряване на баланс между мерките за защита процесуалните и материални права на лицата и мерките за осигуряване

на фискална сигурност за бюджета. Докато защитата на интересите на лицата се реализира чрез норми от общ характер, предвиждащи спиране на процесуални и давностни срокове или удължаване на срокове (чл. 3 и чл. 4 от ЗМДВИП), както и от специалните разпоредби на параграфи 25-29 на Преходните и заключителни на закона, защитата на фискалния интерес се гарантира чрез изключване от действието на предвидените с този закон общи мерки поначало на сроковете и производствата, уредени в Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК), материалните данъчни закони и Кодекса за социално осигуряване (КСО), регламентирано с § 49 от ПЗР на ЗМДВИП. В този смисъл внимание следва да се обърне на изключенията от това принципно положение.

II. Приложим закон по отношение на отделните производства по ДОПК

1. Приложимост на специалните норми на ЗМДВИП

В сферата на данъчното и осигурителното законодателство специалните разпоредби са регламентираны с § 25 – 29 от ПЗР на закона и същите дерогират както общите норми на ДОПК, материалните данъчни закони и КСО, които преуреждат, така и общите норми на ЗМДВИП. Най-общо те се отнасят до удължаване на сроковете за деклариране и внасяне на данък по Закона за корпоративното подоходно облагане (ЗКПО), Закона за данъците върху доходите на физическите лица (ЗДДФЛ), Закона за местните данъци и такси (ЗМДТ), правила за формиране на авансовите вноски, спиране на давностните срокове относно публичните вземания, спиране на принудителното изпълнение и неприложимост на абсолютната давност за времето на обявеното извънредно положение;

2. Приложимост на общите норми на ДОПК

Съгласно § 49 от ПЗР на ЗМДВИП сроковете и производствата по установяване, деклариране, внасяне, обезпечаване и събиране на задължения за мита, данъци, включително и акцизи, задължителни осигурителни вноски за фондовете на държавното обществено осигуряване, здравното осигуряване, Учителския пенсионен фонд и фондовете за допълнително задължително пенсионно осигуряване, държавни и общински такси и други публични вземания, регламентираны в Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, Закона за митниците, Закона за акцизите и данъчните складове, Закона за данък върху добавената стойност, Закона за корпоративното подоходно облагане, Закона за данъците върху доходите на физическите лица, Закона за местните данъци и такси, Кодекса за социално осигуряване, Закона за здравното осигуряване и Закона за хазарта не се променят, освен в случаите по § 25 – 31.

От разпоредбата на § 49 на ПЗР на ЗМДВИП следва, че регламентацията, уредена в материалните данъчни закони и ДОПК, се запазва по отношение на сроковете и съдържанието на част от производствата, а именно:

- установяване на задължения за данъци и осигурителни вноски;
- деклариране – извън приложението на § 25, § 27, ал. 2 и 3 и § 28 от ПЗР;
- внасяне - извън приложението на § 25, § 26, § 27 и § 28 от ПЗР;
- обезпечаване и
- събиране – извън § 29 от ПЗР.

По силата на § 49 на ПЗР на ЗМДВИП определените в материалния данъчен закон или в ДОПК срокове относно деклариране, провеждане на ревизии, внасяне на задълженията и обезпечаването им, не се влияят от обявеното извънредно положение, като нито спират, нито се удължават във връзка със същото. Особено следва да се подчертае, че по отношение на сроковете за декларирането и внасянето на данъка върху добавената стойност, регламентирани в ЗДДС, не са предвидени никакви отклонения от общите норми на закона и предвидените в ЗДДС срокове следва стриктно да се спазват. Същото се отнася и за изпълнение на задълженията за регистрация по ЗДДС, която всъщност е неотменима предпоставка за начисляване, съответно изпълнение на задълженията за деклариране и внасяне, на данъка.

Все пак обръщам внимание, че при прилагане на ДОПК следва да се има предвид извънредното положение - т.е. действия изискващи физическо присъствие на място (оглед, инвентаризация, преглед на документи в офис и пр.) следва да не се извършват, а да се удължават сроковете по съответните производства. Всички срокове за издаване на индивидуални административни актове по ДОПК са по начало инструктивни и не засягат редовността на актовете.

Съответно при определяне на срокове за представяне на доказателства или изпълнение на други задължения за съдействие, разглеждане на искания за удължаване на срокове и т.н. също следва да се държи сметка за извънредното положение. В тази връзка ДОПК дава на страните и другите участници в производствата разнообразни възможности да защитят своите права и интереси при затруднения за извършване на процесуални действия, например искане за удължаване на определени от органа по приходите срокове, искане за спиране на производството, удължаване на срока за произнасяне по жалба по взаимно споразумение и пр.

На общия ред на ДОПК са подчинени и сроковете на производствата за:

- прихващане и възстановяване;
- издаване на решение по жалби срещу актовете на орган по приходите или публичен изпълнител –сроковете за произнасяне на решаващите органи;

- административно обслужване – издаване на удостоверения по чл. 87 от ДОПК.

Същите се подчиняват на правилата на ДОПК, въпреки, че не са изрично посочени в § 49 от ПЗР на ЗМДВИП, тъй като спирането на процесуалните срокове по чл. 3, т. 1 от ЗМДВИП по отношение на тях е неприложимо, доколкото в тази разпоредба не са посочени административните производства, а и спирането им би довело до засягане на правата на задължените лица, което е в противоречие с целта на мерките.

3. Приложимост на общите норми на ЗМДВИП

Все пак разпоредбите на чл. 3 и 4 от ЗМДВИП създават правни гаранции за частно правните субекти при изпълнение на техните задължения, както предвидени в материалните закони, така и при изпълнение на процесуални действия, а именно:

3.1. Сроковете за обжалване на актовете на приходната администрация спират да текат

Предвид обстоятелството, че сроковете по обжалване не са изрично посочени в § 49 на ПЗР на ЗМДВИП, като такива, за които приложението на ДОПК се запазва на основание чл. 3, т. 2 от ЗМДВИП, сроковете за административно обжалване на актовете, издадени в производствата по установяване, деклариране, внасяне, обезпечаване и събиране на данъци и задължителни осигурителни вноски, спират да текат до отмяна на извънредното положение. Това е така тъй като това са срокове с изтичането на които би се погасило правото на лицето (частноправния субект) да оспорва издадения акт и за същото би се породило (би влязло в сила) данъчно или задължение за задължителни осигурителни вноски. Сроковете, определени в брой дни, седмици, месеци, спрени по силата на чл. 3, т. 2 от ЗМДВИП, след преустановяване действието на този закон продължават да текат за остатъка от срока от деня на спирането. Същото се отнася и до сроковете за отстраняване на нередовности по подадени вече жалби.

Следва да се има предвид, че спирането на срока за обжалване ползва задължените лица, но в случай че същите обжалват издаден от органите по приходите/публичните изпълнители акт, това тяхно действие инициира последващите действия по разглеждане и произнасяне от страна на решаващия орган, които следва да бъдат извършени в сроковете, предвидени в ДОПК.

3.2. Срокове за изпълнение на указания, дадени от компетентен орган приходите

Тези срокове спират да текат на основание чл. 3, т. 3 от ЗМДВИП.

Такъв е срокът, регламентиран в чл. 103, ал. 1 от ДОПК, с който подателят на декларацията се поканва да отстрани несъответствията в същата. Служебна корекция по чл. 106 от ДОПК е допустимо да се направи, ако несъответствията не са отстранени в рамките на срока, съобразен със срока на спирането.

3.3. Избор за промяна на осигуряване от допълнително задължително пенсионно осигуряване в универсален пенсионен фонд във фонд "Пенсии" и във фонд "Пенсии за лицата по чл. 69 от КСО".

Установеното в чл. 46 от КСО право на осигурените лица да променят осигуряването си от универсален пенсионен фонд във фонд "Пенсии", съответно във фонд "Пенсии за лицата по чл. 69" е обвързан със срок, в който това право може да се упражни. Тъй като разпоредбата на чл. 46 от КСО не попада в обхвата на специалните норми на §§ 5-8 от ПЗР на ЗМДВИП, уреждащи мерки във връзка с извънредното положение в областта на КСО, то срокът, уреден с тази норма попада в обхвата на общата разпоредба на чл. 4, т. 1 от ЗМДВИП, съгласно която сроковете, определени в закон, извън тези по чл. 3 от същия закон, които изтичат по време на извънредното положение и са свързани с упражняване на права или изпълнение на задължения на частноправни субекти, се удължават с един месец от отмяната на извънредното положение.

3.4. Срокове за обжалване на принудителни административни мерки (ПАМ)

Както вече бе посочено, по отношение на срока за обжалване, включително на заповедите за налагане на ПАМ, е приложима разпоредбата на чл. 3, ал. 2 от ЗМДВИП. Това означава, че при издадена заповед за налагане на ПАМ, по отношение на която не е изтекъл срокът за обжалване, същата не може да влезе в сила, съответно не би могла да бъде приведена в изпълнение, поради спиране на законовия срок за обжалването ѝ за срока на действие на извънредното положение. В тези случаи срокът за обжалване би се възобновил след прекратяване на извънредното положение.

Макар в буквален смисъл разпоредбите на чл. 3 и 4 от ЗМДВИП да не засягат нито възможността за издаване на заповед за налагане на ПАМ по чл. 186 от ЗДДС, нито възможността за издаване на разпореждане за предварително изпълнение на такава заповед на основание чл. 60 от АПК, във връзка с чл. 188, ал. 1 от ЗДДС, подобни мерки са поначало несъвместими със специфичните мерки, предприети от органите на законодателната и изпълнителната власт във връзка с извънредното положение, прието с

Решение на Народното събрание от 13.03.2020 г. и по-специално недопускане на ограничаване по какъвто и да било начин достъпа на граждани до стоки и услуги от първа необходимост.

Ето защо изпълнението на влезли в сила заповеди, както и такива с постановено предварително изпълнение, за налагане на ПАМ запечатване на търговски обект не следва да се изпълняват по време на извънредното положение. По евентуални искания за изпълнение на мярката следва да се постановява отказ, който подлежи на обжалване по реда на АПК.

3.5. Решенията на директора на дирекция ОДОП, с които се спира изпълнението на даден акт

С разпоредбата на чл. 4, т. 2 от ЗМДВИП се удължава с един месец от отмяната на извънредното положение действието на административните актове, което е ограничено със срок и този срок изтича по време на извънредното положение. Такива актове в производствата по обжалване по ДОПК са решенията на директора на дирекция ОДОП, с които се спира изпълнението на даден акт и в чието решение е указан срок на действие (чл. 153 от ДОПК), който обичайно е до влизане в сила на акта. Ако все пак така определеният от решаващия орган срок на действие изтече по време на действие на извънредното положение, същият се удължава по силата на закона и не е необходимо издаването на допълнителен нарочен акт.

3.6. Процесуалните срокове по съдебни производства

Съгласно чл. 3, т. 1 от ЗМДВИП, спират да текат процесуалните срокове по съдебни производства. Това се отнася за цялото производство и за всички участници в него, в частност както до жалбоподателите, така и за ответниците в тези производства, тоест и за НАП, когато същата е страна по такова производство. Спирането се отнася както за сроковете в процеса, определени в съответния закон, например срок за подаване на жалба, така и за тези, които се определят от съда, например за подаване на писмени бележки, за представяне на доказателства, за заплащане на разноски и др. Относно сроковете за НАП като страна, особено относно подаване на касационни жалби, считам че следва да се спазва правна предпазливост и жалбите да се подават в сроковете по ДОПК, без да се отчита регламентирането с разпоредбата на чл. 3, т. 1 от ЗМДВИП спиране на срока.

4. Срокове по Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН)

В приложното поле на § 49 от ПЗР на ЗМДВИП не са включени сроковете и производствата по ЗАНН, поради което те ще са подчинени на общите текстове

на закона. Разпоредбата на чл. 3 от закона изрично указва, че сроковете по ЗАНН не спират да текат. В същото време няма други норми от закона, които да уреждат производствата по ЗАНН, поради което те продължават по правилата и реда, уредени в ЗАНН.

Контрагент в митническа декларация

Въпрос: Фирма внася стоки от Виетнам. Счетоводният продукт, който ползва, е Бизнес навигатор. За улеснение са направени шаблони, които ползваме. Има и шаблон за митническа декларация, в която като контрагент е записана Митница. В кредита е посочена сметка 457 и код 7. Като контрагент правилно ли е

заложена Митница или трябва да посочвам доставчика, от когото сме закупили стоката? От разговори с други счетоводители установих, че една част от тях пишат Митница, а друга - доставчика на стоката. Кое е правилно и има ли значение? Не знам в кой нормативен документ това е записано. Митата и ДДС са внесени по сметката на съответната митница.

Отговор на въпроса даде експерт Елена Илиева:

От въпроса не става ясно за какви цели е посочването, за което се пита, но предполагаме, че става въпрос за включването на митническата декларация в дневника на покупките за целите на ЗДДС. Съгласно чл. 113, ал. 3 от ППЗДДС регистърът „дневник за покупките“ се изготвя съгласно Приложение №11 от правилника. Наименованието на колона 7 от приложението е „Име на контрагента“. Независимо, че данъкът при внос се заплаща към митницата, това не я прави контрагент и при посочване на митническа декларация в дневника за покупките в колона 7 би следвало да се посочи името на чуждестранния доставчик, от когото са закупени стоките. Но дори и в колоната да е посочена митницата, считаме че това не е основание за отказ на правото на приспадане на данъчен кредит за платения данък.

Ако въпросът касае посочване на контрагент за някакви други цели, например за аналитичното счетоводно отчитане, то би следвало да се съобрази целта на информацията по всяка конкретна счетоводна сметка, в която се въвежда аналитичността. Например, ако става въпрос за аналитичност по сметка „Стоки“, вероятно би било най-удачно да се посочи името на доставчика. Ако обаче става въпрос за аналитичност по сметка „Задължения за митни сборове“,

вероятно по-удачно би било да се посочи името на конкретната митница, тъй като тези задължения се заплащат към митницата.

Още експертни съвети за облагане Ви очакват в най-новото ръководство от Евгени Рангелов: Документиране и счетоводно отчитане на данъците - Изменения и допълнения през 2020! Можете да го поръчате както в хартиен, така и в електронен вариант. За да видите съдържанието му и да поръчате, кликнете тук: <https://ddsidanatsi.portalschetovodstvo.bg/?cs=4891>

Деклариране на доходи от адвокат на свободна практика

Въпрос: Адвокат на свободна практика е регистриран по ЗДДС. За всичките си услуги - консултантски и процесуално представителство - лицето издава данъчен документ – фактура - както на физически, така и на юридически лица. Приходите си получава в брой и по банков път. Всички издадени фактури са включени в дневниците за продажби за съответните данъчни периоди. Това формира и общата сума на приходите, подлежащи на деклариране в годишна данъчна декларация по чл. 50 от ЗДДФЛ с 25% необходимо присъщи разходи. При сверяване на данните и подаване на данъчната декларация по чл. 50 за 2019 година се установи, че юридическите лица, получили фактури за адвокатските услуги и процесуалното представителство, са декларирали изплатени доходи към физическо лице извън трудово правоотношение по чл. 73, ал. 6, което моментално дублира получения доход от това физическо лице. След като имат получена фактура, юридическите лица би ли следвало да подават изплатените суми към адвоката? Ако е така, трябва ли адвокатът да намали своите приходи с вече декларираните от фирмите суми и това при една данъчна ревизия ще води до разминаване на оборотите по декларирани облагаеми доставки по ЗДДС и получени доходи по ЗДДФЛ?

Отговор на въпроса даде експерт Елена Илиева:

Съгласно чл. 73, ал. 6 от ЗДДФЛ работодателите изготвят справка по образец за изплатените през годината облагаеми доходи по трудови правоотношения и за удържаните през годината данък и задължителни осигурителни вноски. Доходите на адвокатите на свободна практика не са доходи от трудови правоотношения и съответно не се декларират в справката по чл. 73, ал. 6 от ЗДДФЛ.

По-вероятно е обаче да е допусната грешка в запитването и всъщност да се има предвид справката по чл. 73, ал. 1, а не ал. 6 от ЗДДФЛ. В тази справка и на основание т. 1 от разпоредбата се декларират изплатените през годината доходи по чл. 10, ал. 1, т. 3, 4 и 6, подлежащи на облагане с данък върху общата годишна данъчна основа. Доходите на адвокатите на свободна практика представляват доходи от друга стопанска дейност по чл. 10, ал. 1, т. 3 от закона и задължително се включват в справката. Декларирането на тези доходи не зависи от това дали получателят на дохода е регистриран за целите на ЗДДС или не и дали извършването на услугата е документирано с фактура по смисъла на ЗДДС или с друг документ. За целите на ЗДДФЛ това са доходи, подлежащи на облагане по реда на чл. 29, ал. 1, т. 3 от закона и лицето следва да ги декларира в годишната си данъчна декларация по чл. 50 от ЗДДФЛ в пълен размер. За целите на данъчния контрол данните от годишната данъчна декларация на лицето се съпоставят с данните, предоставени от платеща на дохода по реда на чл. 73, ал. 1, като целта е установяване на недеklarирани доходи от физическите лица. На същия принцип се декларират и доходите на всички останали физически лица, упражняващи свободни професии, както и на останалите лица, придобили доходи от извънтрудови правоотношения (граждански договори). В този смисъл остава неясно какво дублиране и приспадане на доход се има предвид във въпроса.

Данъчно-осигурителен календар за периода от 05 до 18 април 2020 г.

10 април 2020

❖ Деклариране на направените залози и данъка от организатори на хазартни игри и от оператори на телефонна или друга електронна съобщителна услуга за проведени през предходния месец хазартни игри, при които залогът за участие е чрез цената на телефонна или друга електронна съобщителна услуга. Внасяне на този данък от операторите на телефонна или друга електронна съобщителна услуга.

14 април 2020

❖ Подаване на справка-декларация по ЗДДС, ведно с отчетни регистри и внасяне на дължимия ДДС за данъчния период - месец март.

❖ Подаване на VIES-декларация от регистрирано лице, което е извършило вътреобщностни доставки, доставки като посредник в тристранна операция (с изключение на получено авансово плащане (цялостно или частично) от посредник в тристранна операция) или доставки на услуги по чл. 21, ал. 2 от ЗДДС (включително получените авансови плащания), с място на изпълнение на територията на друга държава членка за данъчния период – месец март. Регистрираното лице, което през данъчен период (месец януари, февруари и/или март 2020 г.) изпраща или транспортира стоки под режим на складиране на стоки до поискване от територията на страната до територията на друга държава членка и/или когато през този период настъпи промяна, включително замяна на лицето по чл. 15а, ал. 2, т. 3 от ЗДДС, декларира тези прехвърляния и промени в данъчен период - април 2020 г. като попълва раздел „Г“ на VIES-декларацията.

❖ Подаване съгласно чл. 11, ал. 1 от ЗСВТС на Интрастат декларации - пристигания/изпращания за месец март 2020 г.

15 април 2020

❖ Месечните авансови вноски за корпоративния данък за януари, февруари, март и април по ЗКПО.

❖ Подаване на данни от производител/ вносител на фискални устройства за разчетени фискални паметни през месец март.

❖ Деклариране и внасяне на данъка за първо тримесечие върху хазартната дейност от игри с игрални автомати и игри в игрално казино.

❖ Подаване на данни от сервизна фирма на фискални устройства за издадените свидетелства за регистрация на фискални устройства, за прекъсване и започване на сервизното обслужване, както и за получени уведомления за загубване, повреждане или унищожаване на свидетелството за регистрация на фискалното устройство през месец март.

- ❖ Внасяне на тримесечните авансови вноски за първо тримесечие за корпоративния данък по ЗКПО.
- ❖ Подаване на данни от производител/вносител на фискални устройства за сервизните техници, имащи право да извършват сервизна дейност на произведените от тях ЕСФП, преминали обучение и получили сервизен ключ през месец март.
- ❖ Деклариране на месечните и тримесечните авансов и вноски за корпоративния данък, когато до 15.04.2020 г. не е подадена годишната данъчна декларация за 2019 г.

ЕООД с разходи за счетоводно обслужване, банкови такси и лихви по заем счита ли се без дейност

Въпрос: Фирма ЕООД няма приход за 2019 г. Има извършени разходи за счетоводно обслужване, банкови такси и лихви по получен паричен заем от свързано лице - дъщерна фирма. Общо разходите са на стойност 1600 лв. Фирмата е майка на други дружества, но оборотът общо на всички фирми не достига прага за изготвяне на консолидиран отчет и за това такъв не изготвям. Счита ли се фирмата, че няма дейност?

Отговор на въпроса даде експерт Елена Илиева:

Съгласно §1, т. 30 от Допълнителните разпоредби на Закона за счетоводството "предприятия, които не са осъществявали дейност през отчетния период" са предприятия, за които едновременно са налице следните условия:

- а) през отчетния период не са извършвали сделки по чл. 1, ал. 1 от Търговския закон;
- б) през отчетния период не са възникнали условия да бъде признат приход съгласно Закона за счетоводството и приложимите счетоводни стандарти;
- в) не са осъществявали дейност, свързана с инвестиции, производство и/или продажба;
- г) не са осъществявали покупка на стоки и услуги с цел получаване на доходи и печалби.

Разпоредбата касае индивидуалната дейност на всяко предприятие, без значение дали то е предприятие майка и дали дъщерните му предприятия извършват дейност или не. Ако за даден отчетен период са изпълнени всички условия, посочени по-горе, се счита, че предприятието не е осъществявало дейност. На база описаното във въпроса би могло да се счита, че предприятието не е осъществявало дейност през 2019 г. по смисъла на §1, т. 30 от Допълнителните разпоредби на Закона за счетоводството.

Подаване на ГДД от фирма само с разходи за банкови такси, банково хранване и пълномощно

Въпрос: Фирма Р ЕООД няма дейност от 2011 г. до 2018 г. вкл. През м. 03.2019 г. е получила по договор 7400.00 лв., но поради неизпълнение, договорът се прекратява и Фирма Р ЕООД връща сумата 7400.00 лв на Фирма С ЕООД на 10.04.2019 г. Фирма Р през 2019 г. има следните разходи:

1. Банкови такси - 87.00 лв.;
2. Еднократно хранване на банкова сметка от управителя със 110.00 лв.;
3. Разход от 6.00 лв. за издадено пълномощно..

Следва ли Фирма Р ЕООД да подаде ГДД по чл. 92 от ЗКПО през 2019 г.? Или са налице условията за липса на дейност?

Отговор на въпроса даде експерт Елена Илиева:

Съгласно §1, т. 30 от Допълнителните разпоредби на Закона за счетоводството "предприятия, които не са осъществявали дейност през отчетния период" са предприятия, за които едновременно са налице следните условия:

- а) през отчетния период не са извършвали сделки по чл. 1, ал. 1 от Търговския закон;
- б) през отчетния период не са възникнали условия да бъде признат приход съгласно Закона за счетоводството и приложимите счетоводни стандарти;
- в) не са осъществявали дейност, свързана с инвестиции, производство и/или продажба;
- г) не са осъществявали покупка на стоки и услуги с цел получаване на доходи и печалби.

От описаното във въпроса не може на се предположи, че някое от горепосочените условия не е изпълнено. Щом по договора не е налице изпълнение, не би следвало да се счита, че е извършвана сделка по чл. 1, ал. 1 от ТЗ, не е осъществявана дейност, свързана с инвестиции, производство и/или продажба и съответно не са налице условия за признаване на приход съгласно Закона за счетоводството и приложимите счетоводни стандарти. В този случай

считаме, че предприятието не е осъществявало дейност по смисъла на §1, т. 30 от Допълнителните разпоредби на Закона за счетоводството.

Осчетоводяване на разходи за новооснована фирма

Въпрос: Създадена е нова фирма А ЕООД.

Какви трябва да са следните осчетоводявания:

- а) Запазване на име за фирмата 3-е Д1 - 42.00 лв.**
- б) Нотариални заверки 18.00 лв. в.Регистрация в Агенция по вписванията 3-е А4 -110.00 лв.**
- г) Удостоверение, че Фирма А ЕООД е вписана в ТР - 9.00 лв.**
- д) Проект за печат и машинка за печат 69.60 лв.**
- е) Открита банкова набирателна сметка с капитал от 500.00 лв. и такса за откриване 20.00 лв.**
- ж) Закриване на набирателна банкова сметка с изтеглени 500.00 лв. и такса 3.50 лв. на каса?**

2. Тази фирма следва ли да подаде ГДД по чл. 92 от ЗКПО за недействаща фирма? През 2019 г. Фирма А ЕООД не е обявила дейност пред НАП.

Отговор на въпроса даде експерт Силвия Динова:

От предоставената информация се вижда, че новата фирма А ЕООД е направила разходи за учредяване. Няма приходи. Следователно, отговаря на условията на § 1 т.30 от Допълнителните разпоредби на Закона за счетоводството за липса на дейност. В резултат на това, дружеството може да приложи чл. 92 от ЗКПО и да не подаде годишна данъчна декларация (ГДД) и годишен отчет за дейността за годината на учредяването си.

Източници:

Чл. 92, Ал. (4) от ЗКПО

Годишна данъчна декларация и годишен отчет за дейността не подават данъчно задължените лица, които през данъчния период не са осъществявали дейност по смисъла на Закона за счетоводството. Годишна данъчна декларация се подава, когато за данъчния период, през който не

е осъществявана дейност по смисъла на Закона за счетоводството, възникне задължение за корпоративен данък или данък върху разходите, както и когато данъчно задължено лице желае да декларира други данни и обстоятелства, предвидени в образеца на декларацията.

§ 1, т. 30 от Допълнителните разпоредби на Закона за счетоводството.

"Предприятия, които не са осъществявали дейност през отчетния период" са предприятия, за които едновременно са налице следните условия:

- а) през отчетния период не са извършвали сделки по чл. 1, ал. 1 от Търговския закон;
- б) през отчетния период не са възникнали условия да бъде признат приход съгласно Закона за счетоводството и приложимите счетоводни стандарти;
- в) не са осъществявали дейност, свързана с инвестиции, производство и/или продажба;
- г) не са осъществявали покупка на стоки и услуги с цел получаване на доходи и печалби.

2020 РС – ИЗДАТЕЛСТВО И БИЗНЕС КОНСУЛТАЦИИ ЕООД

Електронното списание 7 дни счетоводство и данъци: Какво ново? се ползва само с платен абонамент и е под редакцията на РС – Издателство и Бизнес Консултации ЕООД

Главен редактор: Стела Василева Автори: проф. д-р Стоян Дурин, Елена Илиева, Христо Досев, Наталия Василева, Ели Марова, Трендафил Василев, и др.

Тел. за контакти: 0877 954 760